

@กิเลสจรรยาชีวิต

นำเสนอเมื่อ : 3 พ.ค. 2552

@กิเลสจรรยาชีวิต

สถานการณ์ที่น่าสงสาร ทุกคนถูกคลื่นกระแสพัดพาไปสู่ความเชื่อที่มีดมัว ดำงแสดงตนออกมาเพื่อหาทางออกให้กับชีวิต ยิ่งวัง ยิ่งตองไขทวนชีวิตเป็นเดิมพัน เสียงอันตรายถึงชีวิต วงศ์ตระกูล ต่างตะโกนก้องให้โลกได้รับรู้ว่า ดนบวิสุทธิ แต่แท้จริงแล้วแฝงเร้นไปด้วยเล่ห์ทวิถีนับแสนครั้ง ก็ไม่บริสุทธิ์ขึ้นมาได้ ตาหาทางออกกันภายนอก ความสกปรกในสภาพที่เริ่มเหม็นเน่า นับวันเห็นแล้วนาชยะแขยง แพร่เชื่อเป็นอนเต็มไปหมด ชักชวนแต่สิ่งไม่ดี เห็นเป็นเรื่องปกติธรรมดา นำพาติดลบด้วยบัญญัติ

ชีวิตที่ถูกกิเลสครอบงำ ตกหลุมไฟหายนะ ร้อนรน ร้อนใจ ความหมุกมุ่น ความคลั่งไคล้ หลงใหลในรูปแบบ เสียง กลิ่น รส สิ่งสัมผัสได้ และสิ่งที่ชอบนึกถึงอดีต บอยๆ และอนาคตก็ชอบฝัน เป็นเหตุให้ใจอยู่ไกลกับปัจจุบันขณะนี้ ชีวิตที่มีดมิดไปดวยกามราคะ หลงคลั่งไคล้ ปิดหูปิดตา เตือนก็ไม่ฟังแล้ว ใจลอยไปไกลมากแล้ว อันตรายยิ่ง

โกรธ เกลียด หงุดหงิด แค้นแรงพยายาม อิจฉาริษยา ความไม่พอใจสูง ไม่ชอบ ไม่อยากพบเห็น แม้อยู่ไกลก็ทำหน้าบึ้งใส อยากหนีไปให้ไกล ผลักใส่ไล่ส่ง ไฟโทสะสูง

โมหะ ไฟหลงที่ติดขึ้นมาเมื่อไหร่ ชีวิตก็ตกหลุมไฟหายนะทุกครั้งไป ไม่จำกัดเพศ อายุ เชื้อชาติ สถานะใด ความรู้ระดับใด จังหวะชีวิตที่ถูกอำนาจกิเลสครอบงำ ลวนตองเราอรอนทุกครั้งที่มีนเกิด ไม่ใช่ความเชื่อหรือไม่ ไม่ใช่เป็นของใครคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นความจริงที่ทุกคน ก็รู้ได้ หากรู้สึกแล้วภายใน เห็นโทษได้อย่างชัดเจนว่า เราอรอน ดินรน เหน็ดเหนื่อย พยายามถึงที่สุดที่จะออกกองไฟเหล่านี้ให้ได้ จนกลายเป็นความเครียดและเป็นทุกข์ไป

ฉะนั้นทางเดินเข้าสู่ความปลอดภัย สงบเย็นแห่งจิตใจตน ไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป ยิ่งยุคปัจจุบันด้วยแล้ว ความลับไม่มีในโลก เปิดสูตร วิธีการปฏิบัติเข้าถึงภายในจิตใจ สัมผัสได้กันทุกคน เพียงให้ออกาสแก่ชีวิตบาง สิ่งอำนวยความสะดวก แรงจูงใจ ความเชื่อของใครๆ เห็นโทษอย่างชัดเจนแล้ว เสียทั้งเวลา ทั้งเงินทองที่แสวงหากัน วางลงเสียบ้าง เปิดโอกาสให้ชีวิตมีทางออก พบที่ ฟังที่ แท้จริง ที่อยู่ ภายในตนเอง แล้วตนเองเท่านั้นที่จะต้องปฏิบัติเอง เดินเขาปฏิบัติภายในตน อาศัยชีวิตที่เหลืออยู่ ลมหายใจยังมี ไซ้ให้เป็นประโยชน์ในการเตือนตนเอง กาลเวลา และพัฒนาการ ดวยมุมมองชีวิตข้างใน ภายนอกมี ภายในก็มี สนอก สนใจกันบาง สติปัญญา ที่มีฐานรองรับ เป็นมหาสติ ที่เกิดจากตนปฏิบัติได้กันจริงๆ ตามรู้ ตามเห็น ทั้งภายนอก ภายใน ความรู้สึก ความคิด สิ่งที่เกิดขึ้น ทนรู้ ทนเห็น แต่ไม่หมายมั่น

สิ่งเหล่านี้ปรากฏได้อย่างชัดเจน หนีร้อน กลับเข้ามาพึ่งเย็น พึ่งภายในตนเอง

"พึงมีสติ ระลึกได้ทัน รู้สึกภายในทั่วถึง ไม่เอนเอียงไปตามอารมณ์ที่น่ายินดีและยินร้าย เข้าใจสรรพสิ่งตามความเป็นจริง เห็นรอนเป็นรอน เห็นเย็นเป็นเย็น เห็นทุกข์เป็นทุกข์ เห็นสุขเป็นสุข ดูจัดตั้งบุรุษยืนอยู่บนยอดเขาสูง เห็นทิวทัศน์ใดกว้างไกล เขาใจอย่างแจ่มแจ้ง ชัดเจน โดยไม่มีอะไรปิดบังอีกเลย"